

عنوان مقاله:

تاثیر بکارگیری آب دریا بر کیفیت شیمیایی زه آب در خاک های رسی سنگین (مطالعه موردی منطقه نوکنده استان گلستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی حفاظت و برنامه ریزی محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نرگس حسین نژادفوجردی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته آبیاری و زهکشی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

حسین شریفان - استادیار گروه مهندسی آب دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

س.ع. موحدی نائینی - دانشیار گروه خاکشناسی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

با صنعتی شدن کشورها و رشد سریع جمعیت در مناطق مختلف جهان، منابع آب شیرین در بیشتر نقاط دنیارو به کاهش است. با توجه به وسعت حدود 18 میلیون هکتاری اراضی کشاورزی کشور هر گونه تغییر که با کاهش میزان مصرف آب شیرین همراه باشد، در سطح ملی از جایگاه بسیار ویژه ای برخوردار خواهد بود. در همین راستا، استفاده از آب های نامتعارف از جمله آب دریا مورد توجه قرار می گیرد. بهمین منظور، پژوهشی در قالب طرح کامل تصادفی با 4 تیمار غلظت آب شاهد (آب شرب)، 30 درصد آب دریا، 60 درصد آب دریا، 100 درصد آب دریا و در 3 تکرار انجام شد. مطالعه موردی بر روی خاک منطقه نوکنده در استان گلستان انجام گرفت. بر اساس نتایج حاصل، می توان نتیجه گرفت که با افزایش غلظت آب آبیاری، میزان شوری زه آب خروجی نیز افزایش یافت. بر اساس جداول محاسبه شده PH اینطور استنباط می شود که با بالا رفتن غلظت آب آبیاری PH زه آب، نرخ کاهشی یافته و از طرف دیگر، هرچه حجم منفذی افزایش می یابد، اختلاف PH بین شاهد و باقی تیمارها کاهش می یابد. بعبارتدیگر در ابتدا تفاوت بین PH تیمارها با شاهد (آب شرب) زیاد است اما در ادامه هر چه به انتهای آزمایش می رویم این اختلاف کاهشو PH تیمارها به PH آب شرب نزدیک می شود. نتایج EC این واقعیت را اثبات می کند که استفاده از آب دریا با غلظت بالا از جهت شوری، روش مناسبی برای آبیاری نمی باشد اما از نظر PH اختلاف بین شاهد و تیمارها در طی آزمایش رو به کاهش و روند مثبتی دارد.

کلمات کلیدی:

زه آب، شوری، آب دریا، غلظت، نوکنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/232752>

